

Der henvises til pkt. 3.3.3 ovenfor og til lovforslagets § 1, nr. 52, samt bemærkningerne hertil.

Justitsministeriet finder under hensyn til straffeskærpselsloven fra 2002, jf. lov nr. 380 af 6. juni 2002, ikke anledning til at foreslå hjemmel til bødestraf indført i § 252 om forsætlig fareforvoldelse.

At undlade at hjælpe andre, der er i øjensynlig livsfare, hvis dette kan gøres uden særlig fare for den pågældende selv, kan i mange tilfælde være lige så alvorlig en forbrydelse, som det forhold selv at foretage en aktiv handling, hvormed andre bliver udsat for fare. Af den grund er Justitsministeriet enig med Straffelovrådet i, at straffen i § 253 bør skærpes. Justitsministeriet er endvidere enig med flertallet i, at bestemmelsens strafmaksimum bør være 2 års fængsel.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 53, samt bemærkningerne hertil.

4.13. Forbrydelser mod den personlige frihed (straffelovens §§ 260-262 a)

4.13.1. Gældende ret

Straffelovens kapitel 26 (§§ 260-262 a) omhandler forbrydelser mod den personlige frihed. Forbrydelserne kan inddeles i to grupper: § 260 (ulovlig tvang) og §§ 261-262 (frihedsberøvelse). Hertil kommer den nye bestemmelse i § 262 a om menneskehandel, der er kendetegnet ved, at der på forskellig vis uberettiget gøres indgreb i forurettedes frihed til at handle og opholde sig, hvor den pågældende ønsker det.

Straffelovens § 261 kriminaliserer forsætlige indskrænkninger i den frie adgang til at bevæge sig fra sted til sted efter egen bestemmelse. Efter § 261, stk. 1, straffes den, der berøver en anden friheden, med fængsel indtil 4 år. Sker frihedsberøvelsen for vindings skyld, eller har frihedsberøvelsen været langvarig eller bestået i, at nogen uberettiget holdes i forvaring som sindssyg eller mentalt retarderet eller bringes i fremmed krigstjeneste eller fangenskab eller anden afhængighed i fremmed land, er straffen efter bestemmelsens stk. 2 fængsel fra 1 til 12 år.

Til § 261 føjes i § 262 en bestemmelse om den, der ved grov uagtsomhed forvolder en frihedsberøvelse af den i § 261, stk. 2 nævnte art. Straffen er bøde eller fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 1 år.

Om forarbejder til §§ 260-262 a henvises til betænkningens side 833-835.

4.13.2. Straffelovrådets overvejelser

Straffelovrådet har i hovedsagen begrænset sig til at fremkomme med generelle betragtninger om straffesrammerne, jf. pkt. 2.2.3 ovenfor.

Rådet foreslår i øvrigt ud fra hensynet til forenkling af strafferammesystemet, at bøde optages i straffesrammen i § 261, stk. 1, og at strafmaksima reduceres i § 262 fra 1 års til 6 måneders fængsel, idet § 262 samtidig indarbejdes som stk. 3 i § 261.

Straffelovrådet har ikke fundet anledning til at gå ind i en nærmere vurdering af § 262 a, der bygger på ny lovgivning.

Om Straffelovrådets overvejelser henvises til betænkningens side 841-843.

4.13.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig i de stillede forslag om ændring af § 261 og ophævelsen af § 262. Med forslaget tilsigtes ingen ændring i udmålingspraksis.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 54 og 55, samt bemærkningerne hertil.

4.14. Freds- og ærekrænkelser (straffelovens § 153 og §§ 263-275 a)

4.14.1. Gældende ret

Straffelovens kapitel 27 (§§ 263-275 a) indeholder bestemmelser om freds- og ærekrænkelser. Bestemmelserne kan rubriceres i tre grupper: krænkelser af privatlivets fred (§§ 263-264 d), visse forulempelser og trusler mv. (§§ 265-266 c) samt ærekrænkelser (§§ 267-274 og § 275 a).

§ 275, stk. 1, foreskriver, at forbrydelserne i kapitel 27 som hovedregel er undergivet privat påtale. Det gælder ikke forbrydelserne i §§ 266, 266 a og 266 b. Endvidere åbner § 275, stk. 2, under visse betingelser mulighed for offentlig påtale.

Med bøde eller fængsel indtil 6 måneder straffes den, som uberettiget bryder brevhemmeligheden mv., skaffer sig adgang til andres gemmer eller uberettiget aflytter telefonsamtaler, jf. straffelovens § 263, stk. 1. Med samme straf straffes efter stk. 2 den, som uberettiget skaffer sig adgang til en andens oplysning eller programmer, der er bestemt til at bruges i et anlæg til elektronisk databehandling (hacking). Efter stk. 3 kan straffen stige til 4 års fængsel for den, som begår de i stk. 1 og 2 nævnte forhold med forsæt til at skaffe sig eller gøre sig bekendt med oplysninger om en virksomheds erhvervshemmeligheder eller under andre skærpende omstændigheder. Den skærpede straffesramme i stk. 3 sigter navnlig på erhvervsspionage,